

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2023. január 31.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk – Szerkezetátalakítási támogatás – Bankszektor – Előzetes vizsgálati szakasz – A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – Szerkezetátalakítási terv – Az érintett tagállam által vállalt kötelezettségek – Tehermegosztási intézkedések – Alárendelt kötvények saját tőkévé alakítása – Kötvénybirtokosok – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Kereshetőségi jog – Közvetlenül és személyében érintett természetes vagy jogi személy – Az érdekelt felek eljárási jogainak megsértése – A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának elmulasztása – Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése – Az »érintett felek« fogalma – (EU) 2015/1589 rendelet – Az 1. cikk h) pontja – Az »érintett fél« fogalma – Az Európai Bizottság által figyelembe vett nemzeti intézkedések – A kereset elfogadhatatlansága”

A C-284/21. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Blanck és A. Bouchagiar, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. május 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

Anthony Braesch (lakóhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

a **Trinity Investments DAC** (székhelye: Dublin [Írország]),

a **Bybrook Capital Master Fund LP** (székhelye: Grand Cayman [Kajmán-szigetek]),

a **Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP** (székhelye: Grand Cayman),

a **Bybrook Capital Badminton Fund LP** (székhelye: Grand Cayman),

(képviselik őket: A. Champsaur avocate, valamint G. Faella, L. Prosperetti és M. Siragusa avvocati)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

* Az eljárás nyelve: angol.

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, A. Arabadjiev, E. Regan (előadó), M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias és M. L. Arastey Sahún tanácselnökök, F. Biltgen, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele, J. Passer és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. április 4-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. június 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2021. február 24-i Braesch és társai kontra Bizottság ítéletének (T-161/18, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2021:102) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az Anthony Braesch, a Trinity Investments DAC, a Bybrook Capital Master Fund LP, a Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP és a Bybrook Capital Badminton Fund LP által az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott, az SA.47677 (2017/N) – Olaszország, a Banca Monte dei Paschi di Siena új támogatása és módosított szerkezetátalakítási terve – állami támogatásról szóló, 2017. július 4-i C(2017) 4690 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló kereset keretében felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

Jogi háttér

A 2015/1589/EU rendelet

- 2 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) „Fogalommeghatározások” című 1. cikke a következőképpen szól:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

b) »létező támogatás«:

[...]

- ii. engedélyezett támogatás, azaz olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Bizottság vagy [az Európai Unió Tanácsa] engedélyezett;

[...]

- c) »új támogatás«: olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is;

[...]

- f) »jogellenes támogatás«: olyan új támogatás, amelyet [az EUMSZ 108. cikk] (3) bekezdésének megsértésével vezettek be;
- g) »támogatással való visszaélés«: a kedvezményezett a támogatást a [jelen] rendelet 4. cikkének (3) [bekezdésének] megsértésével használja fel;
- h) »érdekelt fél«: olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek.”

- 3 E rendeletnek „A bejelentés előzetes vizsgálata és a Bizottság határozatai” című 4. cikke a (3)–(4) bekezdésében előírja:

„(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a belső piaccal (a továbbiakban: kifogást nem tartalmazó határozat). A határozat rendelkezik arról, hogy a[z EUMSZ-ben] szereplő melyik kivétel kerül alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (továbbiakban: hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat).”

- 4 Az említett rendeletnek a „Hivatalos vizsgálati eljárás” című 6. cikke az (1) bekezdésében a következőket mondja ki:

„A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a belső piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.”

- 5 A 2015/1589 rendeletnek „A Bizottság határozata a hivatalos vizsgálati eljárás lezárásáról” című 9. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság olyan feltételeket határozhat meg megengedő határozatában, amelyek teljesítése esetén egy támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül, és olyan kötelezettségeket állapíthat meg, amelyek biztosítják a határozat betartásának ellenőrzését (a továbbiakban: feltételt megállapító határozat).”

- 6 E rendeletnek „A támogatás visszatérítése [helyesen: visszatérítettése]” című 16. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére [...]. A Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes az uniós jog valamelyik általános elvével.”

7 Az említett rendeletnek „A támogatással való visszaélés” című 20. cikke kimondja:

„A 28. cikk sérelme nélkül, a támogatással való visszaélés esetén a Bizottság a 4. cikk (4) bekezdése értelmében hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezhet. A 6–9. cikk, a 11. és 12. cikk, a 13. cikk (1) bekezdése és a 14–17. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

2014/59/EU irányelv

8 A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.) „Szanálási feltételek” című 32. cikkének (4) bekezdése így szól:

„Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy intézmény fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

[...]

d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok elkerülésére vagy orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:

[...]

iii. szavatolótőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja az intézményt, amennyiben sem az e cikk e bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az első albekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes intézményekre kell korlátozódniuk, és feltételük az [európai] uniós állami támogatási keretrendszer szerinti végleges jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, továbbá nem használhatók fel az intézményt ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

Az első albekezdés d) pontja iii. alpontjában foglalt támogató intézkedések a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus keretében végrehajtott stressztesztek, eszközminőségi vizsgálatok vagy az Európai Központi Bank [EKB], az [Európai Bankhatóság (EBH)] vagy a nemzeti hatóságok által végrehajtott, ezekkel egyenértékű és adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság által megerősített eljárások során megállapított tőkehiány orvoslásához szükséges tőkeinjekciókra korlátozódnak.

[...]”

A 806/2014/EU rendelet

- 9 A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.) „Szanálási eljárás” című 18. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

[...]

- d) a szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az adott rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:

[...]

- iii. szavatolótőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja a szervezetet, amennyiben sem az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem a 21. cikk (1) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az első albekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes szervezetekre kell korlátozódniuk, és feltételül az állami támogatások uniós keretrendszere szerinti végleges jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, és nem használhatók fel a szervezetet ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

Az első albekezdés d) pontjának iii. alpontjában foglalt támogató intézkedések a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus keretében végrehajtott stresszteszttek, eszközminőségi vizsgálatok vagy az EKB, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által végrehajtott, ezekkel egyenértékű és adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság által megerősített eljárások során megállapított tőkehiány orvoslásához szükséges tőkeinjekciókra korlátozódnak.

[...]”

A bankokról szóló közlemény

- 10 Az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. augusztus 1-je utáni alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (a bankokról szóló közlemény) (HL 2013. C 216., 1. o.; a továbbiakban: a bankokról szóló közlemény) 15. pontja a következőképpen szól:

„A válsággal kapcsolatos közlemények egyértelműen megfogalmazzák, hogy még a válság ideje alatt is alkalmazni kell az állami támogatás ellenőrzésének általános elveit. A bankok [helyesen: Konkrétan az egységes piacon a bankok] és a tagállamok közötti verseny torzulásának korlátozása, valamint az erkölcsi kockázat kiküszöbölése érdekében a támogatást a szükséges minimumra kell korlátozni, a támogatás kedvezményezettjének pedig megfelelő mértékben

hozzá kell járulnia a szerkezetátalakítási költségekhez. A banknak és a tulajdonosoknak [helyesen: részvényeseknek] a lehetséges mértékig saját forrásból kell finanszírozniuk az átalakítást. Az állami támogatást olyan feltételekkel kell nyújtani, amelyek a banki befektetők megfelelő teherviselését [helyesen: közötti megfelelő tehermegosztást] tükrözik.”

- 11 A bankokról szóló közlemény 3. része a feltökésítésre és az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedésekre vonatkozik. A közleménynek „A részvényesek és az alárendelt hitelezők teherviselése [helyesen: közötti tehermegosztás]” címet viselő 3.1.2 címe tartalmazza e közlemény 40–46. pontját, amelyk szövege a következő:

„40. Az állami támogatás erkölcsi kockázatot okozhat, és alááshatja a piaci fegyelmet. Az erkölcsi kockázat csökkentése érdekében a támogatást csak a létező befektetők megfelelő teherviselése [helyesen: közötti megfelelő tehermegosztás] mellett kellene [helyesen: lehet] nyújtani.

41. A megfelelő teherviselés [helyesen: tehermegosztás] rendszerint azt jelenti, hogy a veszteségeket először saját tőkéből, valamint a hibridtőke-tulajdonosoktól [helyesen: az átváltoztatható kötvények jogosultjaitól] és az alárendelt hitelezőktől származó hozzájárulásokból fedezik. A hibridtőke-tulajdonosoknak [helyesen: az átváltoztatható kötvények jogosultjainak] és az alárendelt hitelezőknek a lehető legmesszebbmenőig hozzá kell járulniuk a tőkehiány csökkentéséhez. Az ilyen hozzájárulások elsődleges alapvető tőkévé [helyesen: első osztályú törzsrészvényekké] alakítás vagy az instrumentumok [helyesen: értékpapírok] tőkeösszege leírásának [helyesen: névértéke csökkentésének] formáját ölthetik. Mindenesetre a kedvezményezettől az ilyen értékpapírok tulajdonosaihoz [helyesen: jogosultjaihoz] történő forráskiáramlást a jogilag lehetséges mértékben meg kell akadályozni.

42. A (különösen a biztosított betéttel, nem biztosított betéttel, kötvényekkel és más elsőhelyi adóssággal [helyesen: más elsőbbségi követeléssel] rendelkező) elsőhelyi hitelezőktől a Bizottság nem követeli meg az állami támogatási szabályok szerinti kötelező teherviselést [helyesen: tehermegosztást], sem tőkévé [helyesen: törzsrészvénné] történő átalakítás, sem instrumentumleírás [helyesen: az értékpapírok névértékének csökkentése] formájában.

43. Amennyiben a tőkehiányos bank tőkemegfelelőségi mutatója az uniós szabályozási minimumérték felett marad, a banknak normál esetben képesnek kell lennie arra, hogy tőkehelyzetét önállóan helyreállítsa, mindenekelőtt a 35. pontban leírt tőkebevonási intézkedések révén. Amennyiben nincs más lehetőség – például felügyeleti, korai intervenciós vagy más korrigáló intézkedés – az illetékes felügyeleti vagy szanálási hatóság által megállapított hiány megszüntetésére, akkor főszabályként [helyesen: főszabály szerint az állami támogatás nyújtását megelőzően] az alárendelt kölcsönöket [helyesen: az alárendelt kötvényeket] saját tőkévé [helyesen: törzsrészvénné] kell alakítani.

44. Az olyan esetekben, amikor a bank már nem teljesíti a szabályozási [helyesen: minimális szabályozási] tőkekövetelményeket, az alárendelt kölcsönt [helyesen: az alárendelt kötvényeket főszabály szerint] az állami támogatás nyújtása előtt át kell alakítani vagy le kell írni [helyesen: csökkenteni kell a névértéküket]. Állami támogatás nem nyújtható azelőtt, hogy a saját tőkét, a hibridtőkét és az alárendelt kölcsönöket [helyesen: az átváltoztatható kötvényeket és az alárendelt kötvényeket] teljes mértékben felhasználták volna a veszteségek ellentételezésére.

45. A 43. és 44. pont [helyesen: pontban foglalt] követelmények teljesülésétől abban az esetben tekinthetnek el, ha az ilyen intézkedések végrehajtása veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást, vagy aránytalan eredményekhez vezetne. Az ilyen kivétel olyan esetekre vonatkozhat, amelyeknél a kapott támogatási összeg kicsi a bank kockázattal súlyozott eszközeihez képest, továbbá a tőkehiány jelentősen csökkent, különösen a (35) pontban ismertetett tőkebevonási intézkedések révén. Az aránytalan eredményeket vagy a pénzügyi stabilitás kockázatát úgy is el lehet kerülni, hogy a tőkehiány elleni intézkedések sorrendjét újragondolják.
46. A 43. és 44. pont végrehajtásakor a »hitelezői kompenzáció« (no creditor worse off) [...] elvének kell érvényesülnie. Az alárendelt hitelezők tehát gazdasági értelemben nem kaphatnak kevesebbet annál, mint amennyit az eszközük állami támogatás nélkül ért volna.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 12 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–14. pontja a következőképpen ismerteti:

- „1 [...] Anthony Braesch, a Trinity Investments [...], a Bybrook Capital Master Fund [...], a Bybrook Capital Hazelton Master Fund [...] és a Bybrook Capital Badminton Fund [...] egyrészt a 2008. évi »Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH«-nek nevezett kötvények (a továbbiakban: FRESH-kötvények) birtokosainak képviselői, másrészt pedig ilyen kötvények birtokosai.
- 2 2008 áprilisában a Banca Monte dei Paschi di Siena (a továbbiakban: BMPS) 950 millió euró összegű tőkeemelését hajtott végre [a] J. P. Morgan Securities Ltd-nek (a továbbiakban: JPM) fenntartva, amely BMPS-részvényeket, ún. FRESH-részvényeket jegyzett. Ezzel egyidejűleg 2008. április 16-án a JPM haszonélvezeti jogot alapító szerződést kötött a BMPS-szel, amely szerint a JPM megőrzi a részvények tulajdonjogát, míg a BMPS haszonélvezeti joggal rendelkezik, valamint egy swap-megállapodást (a továbbiakban: FRESH-szerződések). A JPM megszerezte a Bank of New-York Mellon (Luxembourg) – amelynek helyébe a Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Luxembourg) SA (a továbbiakban: MUFJ) lépett – FRESH-részvényeinek jegyzéséhez szükséges forrásokat, amely a luxemburgi jog alapján 2008. április 16-án egymilliárd euró összegben kibocsátotta a FRESH-kötvényeket. A JPM a luxemburgi jog hatálya alá tartozó swap megállapodást kötött az MUFJ-vel, és az MUFJ a FRESH-kötvények birtokosaival szintén a luxemburgi jog hatálya alá tartozó vagyonkezelői szerződést kötött. E különböző szerződések értelmében, amelyeket a felperesek »FRESH-eszközöknek« minősítettek, a JPM által a BMPS-től FRESH-szerződések alapján beszedett díjakat az MUFJ, majd a FRESH-kötvények birtokosai részére osztalékszervények formájában továbbítják.
- 3 2013. november 27-i határozatával [a] Bizottság jóváhagyta az Olasz Köztársaság által [...] a BMPS részére nyújtott szerkezetátalakítási támogatást, egy szerkezetátalakítási terv és kötelezettségvállalások mentén. 2015 júniusában a BMPS teljes egészében visszafizette a támogatást.
- 4 2016. július 29-én az [EBH] közzétette a 2016-ban elvégzett európai szintű stresszteszt eredményeit, amely a kedvezőtlen forgatókönyv keretében a BMPS saját tőkehiányát tárta fel.

- 5 2016. december 23-án az olasz hatóságok elfogadták a decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizi[ót] (a hitelágazatban a megtakarítások védelmére vonatkozó sürgős rendelkezésekről szóló 237. sz. [rendkívüli törvényerejű rendelet]; a GURI 2016. december 23-i 299. száma), amelyet a 2017. február 17-i legge di conversione (átalakításról szóló törvény; a GURI 2017. február 21-i 43. száma) alakított törvénnyé és módosított (a továbbiakban: 237/2016. sz. [rendkívüli törvényerejű rendelet]), és amely rögzíti a likviditási támogatások és elővigyázatossági feltőkésítések törvényi kereteit.
- 6 Az [EKB] 2016. december 23-i nyilatkozatát követően, amely szerint a BMPS fizetőképes volt, a Bizottság 2016. december 29-i határozatával az olasz hatóságok által felajánlott kötelezettségvállalások alapján ideiglenesen jóváhagyta a BMPS-nek nyújtott tizenötmilliárd euró összegű egyedi likviditási támogatást. Az olasz hatóságok vállalták, hogy a kezességvállalások nyújtásától számított két hónapon belül benyújtják a szerkezetátalakítási tervet, kivéve, ha a támogatást ugyanezen határidőn belül visszafizetik.
- 7 2016. december 30-án, mivel sikertelen maradt a BMPS újabb magántőke bevonására irányuló kísérlete, elővigyázatossági feltőkésítés formájában nyújtott kivételes állami támogatás iránti kérelmet terjesztett elő a 237/2016. sz. [rendkívüli törvényerejű rendelet] alapján.
- 8 2017. június 28-án az olasz hatóságok egy új szerkezetátalakítási tervvel [(a továbbiakban: szerkezetátalakítási terv)] és új kötelezettségvállalásokkal 5,4 milliárd euró összegű, a BMPS feltőkésítésére nyújtott támogatást jelentettek be a Bizottságnak.
- 9 Ugyanezen a napon az EKB levelet küldött a Bizottságnak, amelyben jelezte, hogy a BMPS ezen időpontban fizetőképes volt.
- 10 A [vitatott határozatban], amelyet az előzetes vizsgálati szakasz végén fogadtak el, a Bizottság két támogatási intézkedést vizsgált. Az első intézkedés (a továbbiakban: 1. intézkedés) a [megtámadott ítélet 6. pontjában] említett, az adósságokra vonatkozó első rangú állami garancia formájában nyújtott 15 milliárd euró összegű likviditási támogatásból áll. A második intézkedés (a továbbiakban: 2. intézkedés) a BMPS-nek a [megtámadott ítélet 8. pontjában] említett, 5,4 milliárd euró összegű elővigyázatossági feltőkésítéséhez nyújtott támogatásból áll.
- 11 A Bizottság, miután megállapította, hogy az 1. és a 2. intézkedés állami támogatásnak minősül, jelezte, hogy [a belső piaccal való] összeegyeztethetőségük értékelésének jogalapja az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja, amely a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatásokra vonatkozik. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1. és 2. intézkedés a BMPS szerkezetátalakításához nyújtott támogatásnak minősül, és a szerkezetátalakítási terv alapján megvizsgálta ezen intézkedések összeegyeztethetőségét a pénzügyi válságról szóló hat közleményre, különösen a [bankszektorról szóló] bizottsági közleményre tekintettel.
- 12 A támogatási intézkedéseknek a [pénzügyi] válságról szóló [hat közleménnyel] való összeegyeztethetőségét illetően a Bizottság először is úgy ítélte meg, hogy a szerkezetátalakítási terv alkalmas volt a BMPS hosszú távú életképességének helyreállítására. Másodszor úgy ítélte meg, hogy a részvények és az alárendelt kötvények birtokosaira háruló terhek megosztása megfelelő volt, és a szerkezetátalakítási költségeket és a támogatás összegét minimálisra korlátozták a bankokról szóló közlemény követelményeinek megfelelően, és arra a következtetésre jutott, hogy a szerkezetátalakítási terv elegendő tehermegosztási intézkedést tartalmaz. Harmadszor úgy ítélte meg, hogy a szerkezetátalakítási terv elegendő biztosítékot

tartalmaz a verseny igazolatlan torzulásainak korlátozására. Megállapította továbbá, hogy a szerkezetátalakítási terv végrehajtását megfelelően ellenőrzik. Ennélfogva arra a következtetésre jutott, hogy a támogatási intézkedések arányosak voltak az olasz gazdaság komoly zavara következményei orvoslásának céljával.

- 13 A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy a támogatási intézkedések megfelelnek-e a [2014/59 irányelv] rendelkezéseinek. Megállapította, hogy azok a feltételek, amelyek mellett a támogatási intézkedéseket (1. és 2. intézkedés) meghozták, megfelelnek a 2014/59 irányelv 32. cikke (4) bekezdésének d) pontjában előírt mentességnek.
- 14 A [vitatott] határozat rendelkező részében a Bizottság először is megállapította, hogy az 1. és 2. intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, másodsor pedig, hogy ezen intézkedések teljesítik az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményeket, és pénzügyi stabilitási okokból összeegyeztethetők a belső piaccal.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 13 A Törvényszék Hivatalához 2018. március 5-én benyújtott keresetlevelükkel A. Braesch és társai az EUMSZ 263. cikk alapján keresetet indítottak a vitatott határozat megsemmisítése, illetve másodlagosan e határozatnak a FRESH-eszközök kezelésére vonatkozó részében történő megsemmisítése iránt.
- 14 E kereset alátámasztására A. Braesch és társai öt jogalapot terjesztettek elő, amelyek közül az első a 806/2014 rendelet 18. és 21. cikkének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésére vonatkozik, amennyiben a Bizottság jogellenesen hagyott jóvá tehermegosztási intézkedéseket, a második a bankokról szóló közleménynek, a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésére vonatkozik, amennyiben a Bizottság a FRESH-szerződések felbontását követelte, a harmadik pedig az egyenlő bánásmód elvének – amelyet többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 20. és 21. cikke szentesít – megsértésére vonatkozik, amennyiben a vitatott határozat olyan tehermegosztási intézkedéseket hagyott jóvá, amelyek hátrányos megkülönböztetést jelentettek a FRESH-kötvények birtokosai számára, a negyedik, az utóbbiak – többek között a Charta 17. cikke által biztosított – tulajdonhoz való jogának megsértésére vonatkozik, amennyiben a Bizottság jóváhagyta a tehermegosztási intézkedések FRESH-eszközökre való alkalmazását, és az ötödik, mivel a Bizottság jóváhagyta a tehermegosztási intézkedések alkalmazását a FRESH-eszközökre, és az ötödik az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 2015/1589 rendelet 4. cikke (3) és (4) bekezdésének, valamint az előbbiek eljárási jogainak megsértésére vonatkozik, amennyiben a Bizottság nem indított hivatalos vizsgálati eljárást, holott komoly kétségek merültek fel a vitatott határozattal jóváhagyott tehermegosztási intézkedések uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2018. május 16-án benyújtott külön beadványában a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) és (7) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt, amelyben arra hivatkozott, hogy az A. Braesch és társai által benyújtott kereset elfogadhatatlan, mivel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem fűződik érdekük az eljáráshoz, és nem is rendelkeznek keresetjogi joggal. Utóbbiak 2018. július 10-én benyújtották az e kifogásra vonatkozó észrevételeiket.

- 16 A Törvényszék a 2020. július 9-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait, a Törvényszék által írásban feltett kérdésekre adott válaszaikat és a Törvényszék által szóban feltett kérdésekre adott válaszaikat.
- 17 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította a Bizottság által emelt elfogadhatatlansági kifogást. A Törvényszék, miután ezen ítélet 35–41. pontjában megállapította, hogy A. Braesch és társai az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése, illetve a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett feleknek”, illetve „érdekelte feleknek” minősülnek az EUMSZ 263. cikk értelmében, egyrészt az említett ítélet 43–55. pontjában úgy ítélte meg, hogy érdekük fűződik az eljáráshoz, mivel a jogilag megkövetelt módon bizonyították, hogy a vitatott határozat esetleges megsemmisítése számukra előnnyel járhat, másodsor pedig ugyanezen ítélet 56–64. pontjában úgy ítélte meg, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett keresetőségi joggal rendelkeznek, mivel az e határozatban a támogatási intézkedéseknek a szerkezetátalakítási tervre tekintettel történő jóváhagyása közvetlenül és személyükben érinti őket mint „érintett feleket” és „érdekelte feleket”.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 18 Fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - az első fokon előterjesztett keresetet maga bírálja el, és e keresetet elfogadhatatlanként utasítsa el; valamint
  - A. Braescht és társait kötelezze a költségek viselésére.
- 19 A. Braesch és társai azt kérik, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 20 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 35–41. és 58. pontjában tévesen értelmezte az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontját, amennyiben A. Braescht és társait az e rendelkezések értelmében vett „érintett feleknek” és „érdekelte feleknek” minősítették.

A felek érvei

- 21 A Bizottság arra hivatkozik, hogy noha az „érdekelte fél” fogalma, amint azt a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja meghatározza, amely az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett fél” fogalmának szinonimája, kétségtelenül a címzettek meghatározatlan körére terjed ki, mégis csak olyan személyeket foglal magában, akik bizonyítják, hogy a szóban forgó állami támogatás a versennyel összefüggésben jelentős hatást gyakorol a helyzetükre, különben

értelmetlenné válna az a követelmény, hogy az ezen 1. cikk h) pontja szerinti „érdekelt félnek” kell minősülnie valamely személynek ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott határozat közvetlenül és személyében érinti.

- 22 Mindenekelőtt a Bíróság e területre vonatkozó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Bíróság csak az ilyen jellegű hatást bizonyító személyeket fogadta el érdekelt félként, még akkor is, ha e személyek nem voltak közvetlen versenytársai a támogatás kedvezményezettjének. Így a 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítéletben (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33. pont) egy munkavállalói érdekképviselői szervezetet, valamint a 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítéletben (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63. pont) a támogatás kedvezményezettje által beszerzett ugyanazon nyersanyag beszerzőit tekintették érdekelt feleknek a szóban forgó támogatásnak a piacon fennálló versenyhelyzetükre gyakorolt potenciális hatása miatt.
- 23 Ezt az értelmezést megerősíti továbbá a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja. Az e rendelkezésben példalózó jelleggel felsorolt érdekelt felek közös jellemzője ugyanis az, hogy valamely támogatás a versennyel összefüggésben esettől függően kedvező vagy kedvezőtlen hatást gyakorolhat a helyzetükre.
- 24 Végül az állami támogatások ellenőrzésének általános rendszeréből és célkitűzéseiből kitűnik, hogy a Bizottság ezen ellenőrzésre kizárólag versenyhatóságként rendelkezik hatáskörrel, következésképpen e hatáskör gyakorlása során ezen intézmény nem köteles a tagállamokra kényszeríteni a versenyhez nem kapcsolódó politikákat, amint azt a Bíróság a 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítéletben (C-594/18 P, EU:C:2020:742) hangsúlyozta. Így a 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítéletben (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43., 46. és 47. pont) a Bíróság, miután rámutatott arra, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok célja a verseny fenntartása, úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy az e területen hozott határozat közvetlenül érintse őket, a felpereseknek azt kell bizonyítaniuk, hogy e határozat nekik versenyhátrányt okozhat.
- 25 Ebből következik, hogy az „érdekelt felek” fogalma, amelyet egyébként a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja úgy határoz meg, mint amely minden olyan személyt felölel, „akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti”, nem foglalhatja magában azon személyeket, akik olyan kifogásokat terjeszthetnek elő, amelyek nem a szóban forgó állami támogatással függnek össze, hanem az e támogatást végrehajtó általános állami intézkedés más szempontjaira vonatkoznak, sőt az állami támogatáshoz kapcsolódó egyéb állami intézkedésekre is.
- 26 Számos személy vitathat ugyanis egy támogatást végrehajtó vagy kísérő állami intézkedést azáltal, hogy kizárólag olyan aggódalmakat fejez ki, amelyek nem csupán a versenytől függetlenek, hanem a szóban forgó támogatástól is. Ezzel szemben az állami támogatás kedvezményezettjének versenytársai számára az ilyen támogatás nyújtása az aggályaik létjogosultsága. Ahhoz tehát, hogy valamely személy „érdekelt félnek” minősüljön, bizonyos módon ki kell fejtenie a tágabb értelemben vett versenyhez kapcsolódó aggályokat, még akkor is, ha e személy nem versenytársa a támogatás kedvezményezettjének.
- 27 Ebből kitűnik, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta az „érdekelt fél” fogalmát, amikor e fogalom olyan nyílt fogalom meghatározására támaszkodott, amely minden olyan személyt magában foglal, aki bizonyítani tud bármilyen potenciális hatást,

amely a támogatásból, vagy akár más, e támogatáshoz kapcsolódó állami intézkedésekből ered. A Törvényszék olyan közvetett és tisztán gazdasági hatásokra is támaszkodott, amelyek semmilyen kapcsolatban nem állnak a versennyel.

- 28 Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. és 41. pontjában tévesen állapította meg, hogy a vitatott határozat konkrét hatást gyakorolhatott A. Braesch és társai helyzetére, mivel a BMPS szerkezetátalakítási terve lehetővé tette a FRESH-szerződések felbontását, valamint hogy a FRESH-eszközök alapjául szolgáló különböző szerződéses viszonyok közötti kölcsönös függőségnek köszönhetően az abból származó hosszú távú gazdasági veszteség, tekintettel a FRESH-kötvényekhez kapcsolódó osztalékszervény-kifizetések elvesztésére, jelentős.
- 29 A FRESH-szerződések felbontása ugyanis nem a BMPS-nek nyújtott állami támogatás következménye, hanem az olasz hatóságok azon külön döntésének a következménye, hogy a BMPS részvényesei és alárendelt hitelezői számára tehermegosztást írjanak elő, amit a BMPS szerkezetátalakítási terve figyelembe vett. Még ha az olasz hatóságok úgy is döntöttek volna, hogy állami támogatás hiányában átszervezik a BMPS-t, a BMPS sajátátókehiányának csökkentése érdekében tehermegosztási intézkedéseket is előírhattak volna, ideértve a FRESH-szerződések felbontását is. Ezek az intézkedések tehát függetlenek attól a BMPS javára szóló állami támogatástól, amelynek megadása mellett döntöttek az olasz hatóságok. Egyébiránt a felbontott FRESH-szerződések a JPM és a BMPS között létrejött, a megtámadott ítélet 2. pontjában említett, hasznélvezeti jogot alapító szerződés és swap-megállapodás, miközben a FRESH-kötvények birtokosai nem voltak részesei e szerződéseknek.
- 30 Következésképpen a tehermegosztási intézkedéseknek az A. Braesch és társai helyzetére gyakorolt bármilyen hatása – a FRESH-eszközök alapjául szolgáló különböző szerződéses viszonyok révén – tisztán gazdasági és közvetett jellegű.
- 31 Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet 40. pontjában szereplő érvelés legalább négy szempontból téves jogalkalmazáson alapul.
- 32 Először is a Törvényszék tévesen állítja, hogy nincs jelentősége annak, hogy A. Braesch és társai nem vitatják a szóban forgó támogatási intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét, holott e körülmény kifejezetten megerősíti, hogy azok nem magát a BMPS-nek nyújtott állami támogatásokat, hanem az olasz hatóságok által hozott független döntésekből eredő tehermegosztási intézkedéseket vitatják, ami azt bizonyítja, hogy az említett támogatások a versennyel összefüggésben nem lehettek hatással a helyzetükre.
- 33 Másodszor, bár a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az olasz hatóságoknak a szerkezetátalakítási tervre és a tehermegosztásra vonatkozó kötelezettségvállalásai „szerves részét” képezik a bejelentett támogatási intézkedéseknek, e megállapítás nem releváns a kereshetőségi jog meghatározása szempontjából. Kétségtelen, hogy – amint az a 2015. október 15-i Iglesias Gutiérrez és Rion Bea ítéletből (C-352/14 és C-353/14, EU:C:2015:691, 28. pont) kitűnik – a Bizottság által adott engedély az érintett tagállam által akár a bejelentésében, akár a kötelezettségvállalásaiban ismerttetett ténybeli körülmények összességén alapul, így ha e tagállam eltér e ténybeli körülményektől, akkor a Bizottság által jóváhagyottól tényszerűen eltérő intézkedést hajtana végre, amely így már nem tartozna ezen engedély hatálya alá. Mivel azonban a Bizottság az állami támogatásokat versenyhatóságként ellenőrzi, ebből nem következik, hogy minden olyan személyt, akinek e ténybeli körülmények valamelyikével kapcsolatban bármilyen aggálya van, a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt félnek” kellene tekinteni.

- 34 Harmadszor, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a bejelentett támogatási intézkedések és az olasz hatóságok által tett, a Bizottság értékelésének tárgyát képező kötelezettségvállalások „elválaszthatatlanok egymástól, amennyiben az utóbbiak az összeegyeztethetőség megállapításának feltételei”. Ez az állítás ellentmond a 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet (C-526/14, EU:C:2016:570) 99. és 100. pontjának, amelyekből kitűnik, hogy valamely állami támogatási intézkedésnek a bankokról szóló közlemény 40–46. pontjával való összeegyeztethetősége, még ha elegendő is ahhoz, hogy a Bizottság ezen intézkedést a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítsa, e célból nem szükséges. Az Olasz Köztársaság tehát nem volt köteles arra, hogy vállalja az e közleményben szereplő tehermegosztási intézkedéseket.
- 35 Negyedszer, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy mivel a vitatott határozat a támogatási intézkedések végrehajtását „e kötelezettségvállalások[at egyidejűleg kötelező erejűvé téve]” engedélyezte, A. Braesch és társai helyzetét szükségképpen érintették mindezen elemek, és csak e határozat teljes egészében történő megsemmisítése iránti kérelem révén tudták megvédeni érdekeiket. Az említett határozat ugyanis egyáltalán nem tette kötelező erejűvé az olasz hatóságok kötelezettségvállalásait. E határozatot a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján az e hatóságok által önkéntesen tett kötelezettségvállalások alapján fogadták el, ideértve a tehermegosztási intézkedéseket is. Mivel a vitatott határozat nem minősül az e rendelet 9. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „feltételt megállapító határozatnak”, nem írt elő, és nem is írhatott volna elő feltételeket a tagállam vagy harmadik személyek számára.
- 36 A. Braesch és társai azt állítják, hogy a Bizottság nem bizonyítja, hogy a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának Törvényszék általi értelmezése téves jogalkalmazást valósít meg.
- 37 Mindenekelőtt úgy vélik, hogy megalapozatlan az az állítás, amely szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatában az „érdekelt félnek” minősülés megköveteli, hogy a támogatás az érintett személyre nézve a versennyel összefüggésben hátrányos hatással járjon. Különösen a 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítéletben (C-319/07 P, EU:C:2009:435) és a 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítéletben (C-83/09 P, EU:C:2011:341) a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperesek érdekelt felek, tekintettel arra, hogy számukra a támogatás hátrányos hatással járt. A Bíróság által elfogadott indokolás egyáltalán nem említi, hogy e hatásnak érintenie kellene a piacon fennálló versenyhelyzetüket.
- 38 Továbbá az az érv, amely szerint a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja az „érdekelt felek” fogalmát azokra a szervezetekre korlátozza, amelyek versenyhelyzetben vannak a támogatás kedvezményezettjével, szintén megalapozatlan. Egyrészt e rendelkezés kifejezetten lehetővé teszi az olyan vállalkozás számára, amely nem áll a támogatás kedvezményezettjével versenyviszonyban, hogy érdekelt félnek tekintés, ha az érdekeit érintheti a támogatás nyújtása. Másrészt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, amelyet többek között a 2019. június 13-i Copebi ítélet (C-505/18, EU:C:2019:500, 34. pont) is megerősített, az abban szereplő kategóriák felsorolása csak tájékoztató jellegű, és az „érdekelt fél” fogalma túlterjed a támogatás kedvezményezettjén vagy versenytársain, mivel magában foglalja a címzettek meghatározatlan körét, felölelve minden olyan személyt, akinek érdekeit a támogatás nyújtása érinti.
- 39 Végül, ami az állami támogatások ellenőrzésének általános rendszerét és céljait illeti, a 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélet (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873 43., 46. és 47. pont) nem releváns, mivel az arra a feltételre vonatkozik, hogy az EUMSZ 263. cikk (4) bekezdése értelmében a jogi aktus ellen benyújtott kereset benyújtójának az ezen aktus által közvetlenül érintettnek kell lennie, és nem az „érdekelt fél” fogalmára a 2015/1589

rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében. A 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítélet (C-594/18 P, EU:C:2020:742) sem releváns, mivel abban nem térnek ki az „érdekelt fél” fogalmának értelmezésére. Mindenesetre ez az ítélet megerősíti, hogy a Bizottság olyan jogkörökkel rendelkezik, amelyek lehetővé teszik számára, hogy valamely intézkedés hatását ne csupán a versennyel összefüggésben vizsgálja, hanem ezen intézkedés jogszerűségét annak egészében, és hogy figyelembe vehet különböző, a versenyhez semmilyen módon nem kapcsolódó szempontokat. Így a vitatott határozatban a Bizottság értékelte a szóban forgó intézkedéseknek a 2014/59 irányelvvel való összeegyeztethetőségét.

- 40 Azon érvek, amelyek szerint Braescht és társait a vitatott határozat csak gazdasági szempontból érinti, és ők csak olyan aggályokra hivatkoznak, amelyek nem kapcsolódnak a versenyhez, félrevezetőek. Jogi helyzetüket ugyanis kifejezetten érinti a szóban forgó támogatások nyújtása, mivel e határozat az Olasz Köztársaságra és a BMPS-re nézve kötelezővé teszi a FRESH-eszközök érvénytelenítését. Ráadásul A. Braesch és társai sajátos célpontjai a tehermegosztási intézkedéseknek, amelyek a kötelezettségvállalások részét képezik, és – amint az a vitatott határozat (101)–(110) preambulumbekzdéséből kitűnik – a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének feltételét képezik a bankokról szóló közleménynek megfelelően.
- 41 A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 40. pontjában kifejtett indokok alapján úgy ítélte meg, hogy A. Braesch és társai a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében „érdekelt félnek”, illetve az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében „érintett félnek” minősíthetők azon az alapon, hogy a szóban forgó állami támogatási intézkedések, amint azokat bejelentették és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánították, konkrét hatást gyakorolhat a helyzetükre.
- 42 A FRESH-eszközök érvénytelenítése ugyanis nem a 237/2016. sz. rendkívüli törvényerejű rendeletnek az olasz hatóságok általi elfogadásából ered. Ez utóbbi, amely kifejezetten felsorolja a BMPS tehermegosztás alá tartozó tőkeinstrumentumait, semmilyen utalást nem tartalmaz a FRESH-eszközökre. A BMPS által A. Braesch és társai részére 2017. szeptember 19-én küldött elektronikus levélből egyébként kitűnik, hogy a Bizottság megkövetelte, hogy az olasz hatóságok által hozott intézkedéseket alkalmazzák a FRESH-szerződésekre, ami azt bizonyítja, hogy ezen intézkedések az olasz jog értelmében nem voltak alkalmazandók e szerződésekre, és hogy azokat nem alkalmazták volna ezen intézmény beavatkozása nélkül, amely intézmény maga is úgy vélte, hogy az említett intézkedéseket a vitatott határozat által kötelező erejűvé tett szerkezetátalakítási terv alapján kell alkalmazni.
- 43 E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy ha az olasz hatóságok úgy döntöttek volna, hogy a BMPS szerkezetátalakítását állami támogatás nélkül valósítják meg, a BMPS sajáttókehiányának csökkentése érdekében még előírhatták volna a tehermegosztási intézkedéseket, beleértve a FRESH-szerződések felbontását is. Ez nem változtat ugyanis azon, hogy valójában a BMPS szerkezetátalakítását állami támogatások révén végezték el, és hogy a tehermegosztási intézkedéseket meghatározó rendeleteket a bankokról szóló közleményre hivatkozva fogadták el, ami megerősíti a támogatások és a tehermegosztási intézkedések közötti elválaszthatatlan kapcsolatot.
- 44 A Bizottság nem fejt ki, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 40. pontjában levont azon következtetés, amely szerint a szóban forgó támogatási intézkedések, amint azokat bejelentették és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánították, konkrét hatást gyakorolhattak A. Braesch és társai helyzetére, miért nem megfelelő, figyelemmel a Törvényszék által ezen ítéletben elfogadott indokokra.

- 45 Először is az a tény, hogy A. Braesch és társai nem vitatják a szóban forgó támogatási intézkedéseknek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét, nem bizonyítja, hogy ezen intézkedések nem lehettek hatással a versennyel összefüggésben a helyzetükre, hanem csak a Bíróságnak a többek között a 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítéletben (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 59. pont) felidézett ítélkezési gyakorlatát tükrözi, amely szerint az eljárási jogaik megsértése miatt az érintettek az érdekelt felek státuszát élvezik, anélkül, hogy a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdéseket is fel kellene vetniük.
- 46 Másodszor a megtámadott ítélet egyetlen bekezdéséből sem tűnik ki, hogy érdekelt félnek kellene tekinteni minden olyan személyt, akinek bármilyen aggálya van a bejelentésben vagy a kötelezettségvállalásokban ismertetett ténybeli körülmények valamelyikével kapcsolatban. A Törvényszék ezen ítélet 41. pontjában kifejtette, hogy az a tény, hogy a szóban forgó, a vitatott határozatban bejelentett és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatási intézkedések konkrét hatást gyakorolhattak A. Braesch és társai helyzetére, ami igazolja azok „érdekelt feleknek” való minősítését.
- 47 Harmadszor nem helytálló az az állítás, hogy az olasz hatóságok nem voltak kötelesek arra, hogy vállalják a bankokról szóló közleményben foglalt tehermegosztási intézkedések elrendelését, és hogy ennél fogva a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy e kötelezettségvállalások a BMPS-nek nyújtott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetősége megállapításának feltételei voltak. A Bizottság ugyanis maga is elismeri ezen intézkedések kötelező jellegét, jelezve, hogy ha a tagállam eltér az ezen intézménynek bemutatott ténybeli körülményektől, akkor a Bizottság által jóváhagyottól tényszerűen eltérő intézkedést hajt végre, amely így már nem tartozik az említett intézmény engedélyének hatálya alá. A Bíróság nem határozott másként a 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet (C-526/14, EU:C:2016:570) 100. pontjában sem, amikor megállapította, hogy az érintett tagállamnak, jóllehet nem köteles tehermegosztási intézkedéseket előírni a bankokról szóló közlemény értelmében, mégis elő kell írnia azokat annak érdekében, hogy a támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni. Mindenesetre a jelen ügyben az ilyen intézkedések, amelyek az olasz hatóságok által tett kötelezettségvállalások részét képezik, előfeltételét képezték a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének, amint az magából a vitatott határozat (101)–(110) preambulumbekzdéséből is kitűnik.
- 48 Negyedszer, azt az érvet, amely szerint a Bizottság nem képes a tagállamok és a kedvezményezettek által felajánlott kötelezettségvállalásokat valamely támogatás jóváhagyási feltételeivé alakítani, a Bíróság már elutasította a 2014. április 3-i Bizottság kontra Hollandia és ING Groep ítéletben (C-224/12 P, EU:C:2014:213, 80. és 81. pont), amelyben úgy döntött, hogy a tagállamok által tett kötelezettségvállalásokat a Bizottság lényegében feltételként szabhatja meg ahhoz, hogy a támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni.

A Bíróság álláspontja

- 49 A jelen fellebbezéssel a Bizottság lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 35–41. és 58. pontjában megállapította, hogy A. Braesch és társai keresetösségi joggal rendelkeznek annak érdekében, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetükkel a vitatott határozat megsemmisítését kérjék, amelyben ezen intézmény megállapította, hogy az Olasz Köztársaság által az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján bejelentett, szóban forgó támogatások az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásoknak” minősülnek, amelyek az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján összeegyeztethetők a belső piaccal.

- 50 Mivel e határozatot e tagállamnak, nem pedig A. Braeschnek és társainak címezték, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint két esetben kell elismerni valamely természetes vagy jogi személy ahhoz szükséges keresetőségi jogát, hogy olyan uniós jogi aktussal szemben indíthasson keresetet, amelynek e személy nem címzettje. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, hogy e jogi aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetet indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket maga után vonó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amely őt közvetlenül érinti (2022. június 30-i Danske Slagtermestre kontra Bizottság ítélet, C-99/21 P, EU:C:2022:510, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Ami azt a kérdést illeti, hogy A. Braescht és társait a vitatott határozat e rendelkezés értelmében közvetlenül és személyükben érintette-e, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítéletben egyedül vizsgált, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha e határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ennél fogva az ilyen határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket (lásd különösen: 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 33. pont).
- 52 Mivel az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset állami támogatásról szóló bizottsági határozatot érintett, emlékeztetni kell arra is, hogy az EUMSZ 108. cikk szerinti, állami támogatásokra irányuló vizsgálati eljárás keretében meg kell különböztetni egyrészt a támogatásoknak az e cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálatára vonatkozó szakaszt, amelynek célja pusztán az, hogy a Bizottság előzetes véleményt formálhasson az adott támogatás belső piaccal való részleges vagy teljes összeegyeztethetőségéről, másrészt pedig az említett cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati szakaszt. Csak ez utóbbi vizsgálati szakasz keretében – amelynek célja, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást – írja elő a Szerződés a Bizottság számára azt a kötelezettséget, hogy az érintetteket felhívja észrevételeik megtételére (lásd különösen: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 94. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 35. pont).
- 53 Ebből következik, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 59. pontjában helyesen emlékeztetett – amennyiben a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül az ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján hozott határozatával megállapítja, hogy valamely támogatás összeegyeztethető a belső piaccal, ezen eljárási garanciák kedvezményezettjei e garanciák tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot az uniós bíróság előtt megtámadják. Ezért az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett személy által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadható, ha e kereset benyújtásával a felperes az utóbbi rendelkezés által biztosított eljárási jogait kívánja védelmezni (lásd különösen: 1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 23–26. pont); 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 17–19. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 36. pont).
- 54 Ezzel szemben, ha a felperes az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján hozott vagy a hivatalos vizsgálati eljárás lezárásakor elfogadott, a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vonja kétségbe, akkor pusztán az a körülmény, hogy a felperes az e cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett félnek tekinthető, nem elegendő a kereset elfogadhatóságához. E felperesnek azt is

bizonyítania kell, hogy a jelen ítélet 51. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett sajátos helyzetben van. Ez különösen abban az esetben van így, ha a szóban forgó határozat tárgyát képező támogatás e felperes piaci helyzetét lényegesen érinti (lásd különösen: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 95. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37. pont).

- 55 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a vitatott határozatot az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében, valamint a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében előírt előzetes vizsgálati szakasz végén, következésképpen anélkül fogadták el, hogy megindították volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében, valamint az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást. Márpedig, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 32. és 60. pontjában rámutatott, az sem vitatott, hogy az e határozat megsemmisítése érdekében a Törvényszék előtt felhozott ötödik jogalapjukban A. Braesch és társai az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből és az említett rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő eljárási jogaik megsértésére hivatkoztak.
- 56 E körülmények között a Törvényszék annak meghatározása érdekében, hogy A. Braescht és társait a vitatott határozat közvetlenül és személyükben érinti-e az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében, helyesen vizsgálta, hogy ők az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett félnek” minősülnek-e. Amint ugyanis a jelen ítélet 53. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az ilyen minőséggel rendelkező felperes teljesíti ezeket a kritériumokat, és ezért keresetet nyújthat be az eljárási jogai védelme érdekében az ilyen határozat megsemmisítése iránt.
- 57 Meg kell azonban állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 37., 40., 41. és 58. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy A. Braesch és társai a jelen ügyben ilyen minőséggel rendelkeznek.
- 58 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az „érintett fél” fogalmának a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következő meghatározását az uniós jogalkotó az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikkének h) pontjában kodifikálta, amelynek helyébe a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja lépett. Ez utóbbi rendelkezés úgy határozza meg az „érintett fél” analóg fogalmát, mint „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek” (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 2-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Bár az „érintett fél” ezen utóbbi rendelkezésben meghatározott fogalma így különösen a támogatás kedvezményezettjével versenytárs vállalkozásokat is magában foglalja (lásd ebben az értelemben különösen: 2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 50. pont; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 36. pont), e fogalom, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 35. pontjában helyesen megállapította, a címzettek meghatározatlan körére terjed ki (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63. pont; 2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 34. pont).

- 60 Ekképpen kitűnik a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, hogy egy olyan vállalkozás, amely a támogatás kedvezményezettjének nem közvetlen versenytársa, a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében „érdekelt félnek” minősülhet annyiban, amennyiben arra hivatkozik, hogy az érdekeit érintheti a támogatás nyújtása, ami azt igényli, hogy a jogilag megkövetelt módon bizonyítsa, hogy a támogatás konkrét hatást gyakorolhat a helyzetére (lásd ebben az értelemben különösen: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64. és 65. pont; 2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 35. pont). Ennélfogva az „érdekelt fél” minőség nem feltételezi szükségképpen a versenytársi viszonyt (2021. szeptember 2-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 58. pont).
- 61 Miután a megtámadott ítélet 36. pontjában a Törvényszék lényegében felidézte ezt az ítélkezési gyakorlatot, ezen ítélet 37–41. és 58. pontjában úgy határozott, hogy A. Braesch és társai a jogilag megkövetelt módon bizonyították, hogy a szóban forgó támogatások nyújtása, és ennélfogva a vitatott határozat elfogadása az említett ítélet 37. és 41. pontja értelmében konkrét hatást „gyakorolhat”, sőt „gyakorol” annak 58. pontja értelmében a helyzetükre, így őket a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt feleknek” kell tekinteni.
- 62 E következtetés levonása érdekében a Törvényszék a megtámadott ítélet 39. pontjában rámutatott arra, hogy A. Braesch és társai szerint a vitatott határozatnak a tehermegosztási intézkedésekre vonatkozó része érinti az érdekeiket, mivel a Bizottság által jóváhagyott szerkezetátalakítási terv lehetővé teszi a FRESH-szerződések felbontását, ami később a hátrányukra meg is történt, és hogy a FRESH-eszközök alapjául szolgáló különböző szerződéses viszonyok közötti kölcsönös függőségnek köszönhetően az abból származó hosszú távú gazdasági veszteség, tekintettel az általuk birtokolt FRESH-kötvényekhez kapcsolódó osztalékszervény-kifizetések elvesztésére, jelentős.
- 63 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 40. pontjában kifejtette, hogy irreleváns, hogy A. Braesch és társai nem vitatják magát, a szóban forgó állami támogatásoknak az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett, belső piaccal való összeegyeztethetőségét, mivel az olasz hatóságoknak a szerkezetátalakítási tervre és a tehermegosztási intézkedésekre vonatkozó kötelezettségvállalásai a bejelentett támogatások szerves részét képezik, így a vitatott határozat e támogatásokra és e kötelezettségvállalásokra együttesen vonatkozik. A Törvényszék szerint, mivel az említett támogatások és a Bizottság értékelésének tárgyát képező kötelezettségvállalások elválaszthatatlanok egymástól, amennyiben egyrészt e kötelezettségvállalások a szóban forgó támogatások összeegyeztethetősége megállapításának feltételei, másrészt pedig a vitatott határozat az említett kötelezettségvállalásokat egyidejűleg kötelező erejűvé téve engedélyezte e támogatások végrehajtását, A. Braesch és társai helyzetét szükségszerűen érintik mindezen elemek, és csak akkor tudják megvédeni érdekeiket, ha e határozat teljes egészében történő megsemmisítését kérik.
- 64 Emlékeztetni kell arra, hogy e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megfelelően, amennyiben a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakasz végén megállapítja, hogy a bejelentett intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett olyan „állami támogatásnak” minősül, amellyel kapcsolatban nem merült fel kétség annak a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, kifogást nem emelő határozatot hoz, amelyben megállapítja, hogy ez az intézkedés a belső piaccal összeegyeztethető az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban.

- 65 A jelen ügyben, amint az a megtámadott ítéletből, különösen annak 8–12. és 14. pontjából kitűnik, mivel a Bizottság a vitatott határozatban az előzetes vizsgálati szakasz végén úgy ítélte meg, hogy a szerkezetátalakítási terv és az Olasz Köztársaság által tett kötelezettségvállalások alkalmasak voltak a BMPS hosszú távú életképességének helyreállítására, és hogy az azokban előírt, a részvények és alárendelt kötvények birtokosaira vonatkozó tehermegosztási intézkedések a bankokról szóló közleménynek megfelelően szigorúan a minimumra korlátozták az e tagállam által bejelentett, szóban forgó támogatás összegét, úgy vélte, hogy e támogatások az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásoknak” minősülnek, amelyek az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján pénzügyi stabilitási okokból a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők.
- 66 Először is meg kell állapítani, hogy A. Braesch és társai az első fokon előterjesztett keresetükkel, amint azt a Bíróság előtti tárgyaláson több alkalommal megerősítették, és amint az már a jelen ítélet 63. pontjából is kitűnik, nem vitatják sem a szóban forgó támogatások „állami támogatás” jellegét, sem pedig azok belső piaccal való összeegyeztethetőségét, hanem csupán – amint az a megtámadott ítélet 28–32. pontjából kitűnik – azt vitatják, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal, különösen a 2014/59 irányelvvel, a 806/2014 rendelettel, a Charta 17. cikkében foglalt tulajdonhoz való joggal és az uniós jog számos általános elvével az Olasz Köztársaság által bejelentett tehermegosztási intézkedések egy része, amelyeket az említett határozatban ismertetett szerkezetátalakítási terv tartalmaz, és amelyek az ahhoz csatolt kötelezettségvállalásokban tükröződnek.
- 67 E tekintetben nem vitatott, hogy a vitatott határozatban szereplő tehermegosztási intézkedések – amint az a megtámadott ítélet 39. és 58. pontjából kitűnik, anélkül hogy ezt a Bizottság vitatta volna – lehetőséget biztosítanak a BMPS és a JPM között létrejött FRESH-szerződések felbontására, a BMPS alárendelt kötvények saját tőkévé való átalakítása címén.
- 68 Mindazonáltal a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 37., 40., 41. és 58. pontjában úgy ítélte meg, hogy a BMPS alárendelt hitelezőinek érdekeire gyakorolt hatás a szóban forgó állami támogatásokból, és ennél fogva a vitatott határozatból ered, azon az alapon, hogy az e határozatban szereplő tehermegosztási intézkedések, ugyanolyan címen, mint a szerkezetátalakítási terv és az olasz hatóságok által tett kötelezettségvállalások, szerves részét képezik a támogatásnak, így a Bizottság e határozattal kötelező erejűvé tette az említett intézkedéseket, a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az uniós jognak az e határozat hatályára vonatkozó szabályait, és ezzel tévesen alkalmazta a jogot, ami jogellenessé teszi ezen ítéletet.
- 69 Kétségtelen, hogy a Bíróság lényegében már kimondta, hogy abban az esetben, ha valamely bejelentett támogatási intézkedés az érintett tagállam javaslatára tartalmazza az e tagállam által vállalt kötelezettségeket, úgy kell tekinteni – annak megállapítása érdekében, hogy a Bizottság által az előzetes vizsgálati szakasz végén az ilyen támogatási intézkedés végrehajtására adott engedélyt továbbra is alkalmazni kell-e olyan körülmények között, amikor azt állítják, hogy e tagállam nem tartotta be ezeket a kötelezettségvállalásokat –, hogy e kötelezettségvállalások az engedélyezett intézkedés szerves részét képezik, mivel azokat az említett intézmény a szóban forgó állami támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése során figyelembe vette, így az engedély csak az említett kötelezettségvállalások tiszteletben tartása mellett érvényes (lásd ebben az értelemben: 2015. október 15-i Iglesias Gutiérrez és Rion Bea ítélet, C-352/14 és C-353/14, EU:C:2015:691, 28. pont).

- 70 Ebből azonban nem következik, hogy az ilyen kötelezettségvállalásokat úgy kell tekinteni, hogy azokat önmagukban a Bizottság írta volna elő, és hogy azok harmadik személyekre gyakorolt esetleges káros hatásai ennél fogva az ezen intézmény által elfogadott határozatnak tulajdoníthatók.
- 71 Ugyanis az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése és a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján az előzetes vizsgálati szakasz végén elfogadott vitatott határozattal a Bizottság annak értékelése érdekében, hogy a szóban forgó állami támogatások kétségeket vetnek-e fel a belső piaccal való összeegyeztethetőségüket illetően, nem írta elő az Olasz Köztársaság számára a szerkezetátalakítási tervben és az e tagállam által tett kötelezettségvállalásokban szereplő elemeket, amelyek magukban foglalták többek között a részvények és alárendelt kötvények birtokosaira vonatkozó tehermegosztási intézkedéseket.
- 72 E tekintetben hangsúlyozni kell – amint az már a jelen ítélet 52–54. és 64. pontjából is kitűnik –, hogy a Bizottság a vitatott határozathoz hasonló határozattal semmit nem írhat elő vagy tilthat meg az érintett tagállam számára, hanem kizárólag arra jogosult, hogy a kifogást nem emelő határozattal jóváhagyja az e tagállam által bejelentett tervezett támogatást azzal, hogy e támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ezzel szemben, ha a Bizottságnak kétségei vannak a bejelentett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, köteles megindítani az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti és a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett hivatalos vizsgálati eljárást.
- 73 Így a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság a vitatott határozatban arra szorítkozott, hogy engedélyezte az Olasz Köztársaság számára a szóban forgó állami támogatások végrehajtását, figyelembe véve azt a ténybeli háttérrel, amelyet e tagállam az általa az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján bejelentett szerkezetátalakítási tervben és az általa tett kötelezettségvállalásokban előzetesen meghatározott annak érdekében, hogy eloszlason minden kétséget e támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében.
- 74 Az Olasz Köztársaságra hárult tehát annak vizsgálata, hogy teljesíteni tudja-e az e határozatban megadott engedélyben foglalt kötelezettségvállalásokat. E címen az ő feladata volt különösen, hogy megbizonyosodjon afelől, hogy e kötelezettségvállalások megfelelnek a nemzeti jogszabályainak és a vonatkozó uniós jognak (lásd ebben az értelemben: 2015. október 15-i Iglesias Gutiérrez és Rion Bea ítélet, C-352/14 és C-353/14, EU:C:2015:691, 29. pont).
- 75 Ebből következik, hogy a vitatott határozatot olyan határozatnak kell minősíteni, amely figyelembe veszi az érintett tagállam által a szóban forgó állami támogatás bejelentésének szakaszában önként tett kötelezettségvállalásokat (lásd ebben az értelemben: 2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 67. pont). Még azt feltételezve is, hogy – amint arra A. Braesch és társai hivatkoznak – a Bizottság arra készítette az olasz hatóságokat, hogy a FRESH-szerződéseket vegyék fel a javasolt intézkedések közé, ez nem változtat azon, hogy az ilyen felvétel mindenképpen az Olasz Köztársaság által tett kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódik, nem pedig a Bizottság által a vitatott határozatban előírtakhoz.
- 76 Így a Bizottság helyesen emelte ki a fellebbezésében és a Bíróság előtti tárgyaláson, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott, az állami támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatot, mint amilyen a vitatott határozat is, amellyel a Bizottság nem emel kifogást az ilyen támogatással szemben, meg kell különböztetni a 2015/1589 rendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerinti „feltételt megállapító határozattól”, amelyet a hivatalos

vizsgálati eljárás végén fogadnak el, és amellyel a Bizottság maga határoz meg olyan feltételeket az állami támogatást megengedő határozatában, amelyek teljesítése esetén egy támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül, és olyan kötelezettségeket állapít meg, amelyek biztosítják e határozat betartásának ellenőrzését (lásd ebben az értelemben: 2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 67. pont).

- 77 Ennélfogva nem állapítható meg, hogy az előzetes vizsgálati eljárás keretében a jelen ügyben az Olasz Köztársaság által bejelentett tehermegosztási intézkedéseket maga a vitatott határozat írta elő, mivel ezek az intézkedések kizárólag az e tagállam által elfogadott aktusokból erednek.
- 78 Így egyrészt semmi nem akadályozta meg ez utóbbit abban, hogy különböző intézkedéseket tartalmazó szerkezetátalakítási tervet és kötelezettségvállalásokat jelentsen be, még akkor is, ha a Bizottság ebben az esetben köteles lenne megindítani az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti és a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást (lásd ebben az értelemben: 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 43. és 44. pont).
- 79 Másrészt, a vitatott határozat, noha engedélyezi az Olasz Köztársaság számára a bejelentett támogatások kifizetését, anélkül azonban, hogy erre kötelezné (lásd többek között: 2010. május 20-i Todaro Nunziatina & C. ítélet, C-138/09, EU:C:2010:291, 52. és 53. pont; 2018. május 30-i Yanchev végzés, C-481/17, nem tették közzé, EU:C:2018:352, 22. és 23. pont), nem képez olyan jogalapot, amely alapján a BMPS számára meg lehetne tiltani a FRESH-kötvények birtokosai részére történő osztalékszelvény-kifizetéseket, mivel egy ilyen tilalom nem az említett határozatból, hanem az olasz jogból ered.
- 80 Ebből következik, hogy a Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben a Bizottság e határozatban nem írta elő vagy nem tette kötelező erejűvé a vitatott határozatban szereplő tehermegosztási intézkedéseket, hanem azok az Olasz Köztársaság által az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján saját felelősségére bejelentett tisztán nemzeti intézkedéseknek minősülnek, amelyeket a Bizottság ténybeli elemként figyelembe vett annak értékelése során, hogy a szóban forgó állami támogatások – e tekintetben minden kétséget kizáróan – a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthatók-e az előzetes vizsgálati szakasz végén.
- 81 Következésképpen a FRESH-szerződések felbontása, amelyek tekintetében A. Braesch és társai azt állítják, hogy az számukra mint a FRESH-kötvények birtokosai számára jelentős gazdasági hátrányt okozhat, nem tekinthető a vitatott határozat kötelező joghatásának, mivel az nem magából a szóban forgó támogatások végrehajtásából következik. Ezzel szemben a támogatásokat a Bizottságnak bejelentő tagállam által elfogadott, bár tényszerűen összefüggő, de jogilag elkülönülő intézkedésekből ered. E tekintetben irreleváns az a körülmény, hogy ezeket az intézkedéseket e tagállam többek között azzal a céllal fogadta el, hogy a Bizottságtól megkapja az említett támogatásokat engedélyező határozatot, és hogy azok az ezen intézmény ilyen határozatában figyelembe vett kötelezettségvállalások tárgyát képezik.
- 82 Ezt a következtetést nem kérdőjelezhetik meg az A. Braesch és társai által a keresetük alátámasztására felhozott érvek.
- 83 Először is, ami a vitatott határozatban szereplő tehermegosztási intézkedések megsértéséből eredő következményekre alapított érvelésüket illeti, igaz, hogy – amint az a jelen ítélet 69. pontjából kitűnik – a szóban forgó állami támogatások végrehajtásának a Bizottság által e határozatban

történt engedélyezése csak annyiban érvényes, amennyiben az ezen intézmény által az említett határozatban az e támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése céljából figyelembe vett valamennyi elemet tiszteletben tartották.

- 84 Így az Olasz Köztársaság tehermegosztásra vonatkozó kötelezettségvállalásainak – mint például a pénzügyi eszközök tulajdonosai részére történő, az e kötelezettségvállalások körébe tartozó osztalékszilvánny-kifizetésnek – a BMPS általi bármilyen megsértése a szóban forgó támogatások visszaélészerű alkalmazásához vezetne a 2015/1589 rendelet 1. cikkének g) pontjával összefüggésben értelmezett EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében. E támogatásokat ugyanis ilyen esetben a kedvezményezett az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján hozott határozat megsértésével használná fel, ezen 1. cikk g) pontja értelmében, mivel így a Bizottság által a vitatott határozatban jóváhagyott támogatásoktól eltérő támogatásokat hajtana végre (lásd ebben az értelemben: 2022. április 7-i Autonome Provinz Bozen ítélet, C-102/21 és C-103/21, EU:C:2022:272, 38. pont).
- 85 Következésképpen a Bizottság a 2015/1589 rendelet 20. cikkének megfelelően e támogatásokkal szemben megindíthatná az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt és az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett hivatalos vizsgálati eljárást annak érdekében, hogy az Olasz Köztársaságot kötelezze a visszaélészerűen felhasznált támogatások megszüntetésére vagy módosítására, és adott esetben az említett rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján – amely e rendelet 20. cikke szerint értelemszerűen alkalmazandó erre az eljárásra – elrendelje a jogellenesen kifizetett támogatási összegek visszatéríttetését.
- 86 Ezen túlmenően azok a támogatások, amelyeket nem a bejelentett és a Bizottság által a vitatott határozatban engedélyezett támogatásoknak megfelelően hajtanak végre, szintén „új támogatásoknak” minősülhetnek, a 2015/1589 rendelet 1. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikkének c) pontja értelmében, amelyeket az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének utolsó mondatát megsértve nyújtottak, „jogellenes támogatásoknak” minősülhetnek e rendelet 1. cikkének f) pontja értelmében, így a nemzeti bíróságok elrendelhetik azok visszafizettetését is (lásd analógia útján: 2019. március 5-i Eesti Pagar ítélet, C-349/17, EU:C:2019:172, 87–89. pont).
- 87 Mindazonáltal, noha az Olasz Köztársaság ily módon kötelezhető a szóban forgó támogatások visszatéríttetésére, ezt nem az a tény indokolja, hogy a vitatott határozat mellékletében szereplő tehermegosztási intézkedéseket e határozat írta elő, mivel a Bizottság – amint az a jelen ítélet 72. pontjában megállapításra került – az előzetes vizsgálati szakaszban nem rendelkezik ilyen jogkörrel, hanem – amint az ezen ítélet 84. és 86. pontjából kitűnik – azon okból, hogy ezek a támogatások már nem felelnek meg az e tagállam által az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján bejelentett intézkedéseknek, és ezért már nem tartoznak a Bizottság által az említett határozatban az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján megadott végrehajtási engedély hatálya alá.
- 88 Másodszor, ami A. Braeschnek és társainak a bankokról szóló közleményre alapított azon érvelését illeti, amely szerint e közlemény lényegében a pénzügyi válsággal összefüggésben a bankoknak nyújtott valamennyi támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét a tehermegosztási intézkedések elfogadásától teszi függővé, meg kell állapítani, hogy – amint azt A. Braesch és társai helyesen megjegyezték, és amint az a megtámadott ítélet 12. pontjából kitűnik – a Bizottság a vitatott határozat (101)–(110) preambulumbekkezdésében megvizsgálta, hogy a szóban forgó támogatások megfelelnek-e ezen közlemény rendelkezéseinek, annak szavatolása érdekében, hogy e támogatások összege a szükséges minimumra korlátozódjon, csökkentsék a belső piaci verseny torzulását, és orvosolják az erkölcsi kockázatot annak

biztosításával, hogy a BMPS részvényesei és alárendelt hitelezői adekvát tehermegosztás révén, az említett közlemény 40–46. pontjával összhangban, megfelelő mértékben hozzájáruljanak a szerkezetátalakítás költségeihez.

- 89 Mivel az Olasz Köztársaság a jelen ügyben tehermegosztási intézkedéseket jelentett be annak érdekében, hogy a Bizottság engedélyezze számára a szóban forgó támogatások nyújtását, a Bizottság egyébként köteles volt ilyen vizsgálatot lefolytatni.
- 90 Azáltal ugyanis, hogy ezen intézmény olyan magatartási szabályokat fogadott el, mint amelyek a bankokról szóló közleményben szerepelnek, azon kritériumok meghatározása érdekében, amelyek alapján értékelni kívánja a tagállamok által tervezett támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségét, és annak közzétételével kijelenti, hogy ezentúl alkalmazni fogja e szabályokat az általuk érintett esetekre, korlátozza magát azon mérlegelési jogkör gyakorlásában, amelyet az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja biztosított a számára e tekintetben, és főszabály szerint nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy ne tenné ki magát annak, hogy egyes esetekben az általános jogelveknek – mint az egyenlő bánásmód vagy a bizalomvédelem elvének – a megsértése címén felelősségre vonható legyen (lásd ebben az értelemben: 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 39. és 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 91 Mindazonáltal, amint azt a Bíróság már megállapította, hogy az a körülmény, hogy valamely állami támogatás olyan tehermegosztási intézkedést ír elő, amely megfelel az e közleményben, különösen annak 44. pontjában meghatározott feltételeknek, bár főszabály szerint elegendő feltételnek minősül ahhoz, hogy a Bizottság e támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítsa, e célból nem feltétlenül szükséges (lásd ebben az értelemben: 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 99. pont).
- 92 A bankokról szóló közleményben foglalt magatartási szabályok elfogadásával ugyanis a Bizottság kizárólag a mérlegelési jogkörének gyakorlásában korlátozta magát abban az értelemben, hogy ha valamely tagállam egy olyan tervezett állami támogatást jelent be a Bizottságnak, amely megfelel e szabályoknak, ezen intézmény főszabály szerint köteles e tervezett támogatást engedélyezni. Ugyanakkor a tagállamoknak továbbra is lehetőségük van arra, hogy olyan tervezett állami támogatásokat jelentsenek be a Bizottságnak, amelyek nem felelnek meg az e közleményben foglalt kritériumoknak, és – amint e közlemény 45. pontjából kitűnik – ezen intézmény az ilyen tervezett támogatásokat rendkívüli körülmények esetén engedélyezheti (lásd ebben az értelemben: 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 43. pont).
- 93 A Bizottság ugyanis magatartási szabályok elfogadása révén nem tekinthet el az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja által ráruházott mérlegelési jogkör gyakorlásától. Egy olyan közlemény elfogadása tehát, mint a bankokról szóló közlemény, nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy megvizsgálja azon kivételes sajátos körülményeket, amelyekre valamely tagállam egyedi esetben hivatkozik annak érdekében, hogy e rendelkezés közvetlen alkalmazását kérje, és a Bizottság köteles megindokolni az ilyen kérelem elutasítását (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 Ebből következik, hogy a bankokról szóló közlemény nem keletkeztethet a tagállamokkal szemben önálló kötelezettségeket, hanem azon feltételek megállapítására szorítkozik, amelyek célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi válságban a bankoknak nyújtott állami támogatások a belső piaccal összeegyeztethetők legyenek, amit a Bizottságnak szem előtt kell tartania az EUMSZ 107. cikk

(3) bekezdésének b) pontja értelmében rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkör gyakorlása során. E közleménynek tehát nincs kötelező ereje a tagállamokra nézve, és különösen nem kötelezheti őket tehermegosztási intézkedések végrehajtására (lásd ebben az értelemben: 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 44., 45. és 70. pont).

- 95 Ennélfogva valamely tagállam nem köteles – azt megelőzően, hogy bármilyen állami támogatás nyújtására sor kerülne – a nehéz helyzetben lévő bankok számára előírni, hogy alakítsák át az alárendelt kötvényeket saját tőkévé, illetve hogy csökkentsék azok névértékét, és nem köteles azt sem előírni, hogy e kötvényeket teljes mértékben fordítsák a veszteségek fedezésére. Ilyen esetben a tervezett állami támogatás azonban nem tekinthető olyannak, mint amely a szigorúan szükséges mértékre korlátozódik, a bankokról szóló közlemény 15. pontja szerint, mivel ekkor a tagállam, valamint a tervezett állami támogatásban részesülő bankok vállalják annak kockázatát, hogy a Bizottság esetleg olyan határozatot hoz, amely a támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja (lásd ebben az értelemben: 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 100. pont).
- 96 Harmadszor, ami A. Braesch és társai arra alapított érvelését illeti, hogy a Bizottság köteles ellenőrizni az Olasz Köztársaság által bejelentett valamennyi intézkedés uniós joggal való összeegyeztethetőségét, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 108. cikk szerinti eljárás soha nem vezethet a Szerződés különös rendelkezéseivel ellentétes eredményre (1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 41. pont); 2000. szeptember 19-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-156/98, EU:C:2000:467, 78. pont; 2008. április 15-i Nuova Agricast ítélet, C-390/06, EU:C:2008:224, 50. pont). Így az olyan támogatás, amely önmagában vagy bizonyos feltételeinél fogva sérti az uniós jog rendelkezéseit vagy általános elveit, nem nyilvánítható a belső piaccal összeegyeztethetőnek (2008. április 15-i Nuova Agricast ítélet, C-390/06, EU:C:2008:224, 50. pont; 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítélet, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 44. pont).
- 97 Amikor ugyanis valamely támogatás feltételei e tekintetben olyan elválaszthatatlanul összefüggenek a támogatás céljával, hogy nem lenne lehetséges azokat külön-külön vizsgálni, akkor a támogatás egészének összeegyeztethetőségére vagy összeegyeztethetlenségére gyakorolt hatásukat szükségszerűen az EUMSZ 108. cikkében meghatározott eljárás szerint kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 1977. március 22-i Iannelli & Volpi ítélet, 74/76, EU:C:1977:51, 14. pont; 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 41. pont).
- 98 A Bíróság ezért állapította meg, hogy az atomenergia-ágazathoz tartozó gazdasági tevékenység javára nyújtott olyan állami támogatás, amelynek vizsgálata azt tárná fel, hogy sérti az uniós jog környezetvédelmi szabályait, nem nyilvánítható az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek (2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítélet, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 45. pont). A valamely támogatásból finanszírozott projekt középpontjában álló gazdasági tevékenység ugyanis elválaszthatatlan annak tárgyától, így módon a Bizottság az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben köteles volt meggyőződni arról, hogy a szóban forgó atomerőmű finanszírozási tervezete nem sérti az uniós jog említett szabályait.
- 99 Hasonlóképp, a Bíróság olyan körülmények között, amikor lényegében valamely tagállam módosította a korábban is létező támogatási programban esetlegesen részesülő személyek kilétét meghatározó feltételeket – ami állítólag azzal a következménnyel járt, hogy egyes gazdasági szereplőkkel szemben sértette az egyenlő bánásmód elvét –, elutasította azt az érvet, amely szerint az egyenlő bánásmód elvének az e program ilyen módosításából eredő megsértése semmi esetre sem teheti jogellenessé a Bizottság e módosított programot jóváhagyó határozatát (2008.

április 15-i Nuova Agricast ítélet, C-390/06, EU:C:2008:224, 49–52. pont). Az ilyen szabályok ugyanis, amelyek meghatározzák a támogatási program jogosultsági feltételeit, szintén elválaszthatatlanok magától a támogatástól, tehát azok a Bizottság által vizsgálandó elemek körébe tartoznak, amelyeket adott esetben jóvá kell hagynia, így amennyiben e szabályok az uniós jog általános elveinek megsértését eredményezik, a Bizottság által elfogadott olyan határozat, amely engedélyezi az ilyen programot, szükségképpen jogellenes.

- 100 Ebből következik, hogy a jelen ügyben a Bizottság nem nyilváníthatta volna az Olasz Köztársaság által bejelentett állami támogatásokat az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek, anélkül hogy előzetesen megbizonyosodott volna arról, hogy e támogatások, valamint a BMPS ezek által finanszírozni kívánt feltőkésítése nem sérti egyébiránt az uniós jog más releváns rendelkezéseit vagy általános elveit.
- 101 Ily módon nem vitatott, hogy a vitatott határozatban, amint az a (120)–(136) preambulumbekzdéséből kitűnik, a Bizottság megvizsgálta, hogy a szóban forgó állami támogatások megfelelnek-e a 2014/59 irányelvnek, és e határozat (137) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jutott, hogy e támogatások teljesítik az ezen irányelv 32. cikke (4) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételeket, amelyek között szerepel az EUMSZ 107. és 108. cikk szerinti jóváhagyásuk, annak érdekében, hogy a valamely hitelintézetnek vagy befektetési vállalkozásnak nyújtott, az e 32. cikk (4) bekezdésének d) pontjában említett, rendkívüli állami pénzügyi támogatás formái, amelyek célja a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok elkerülése vagy orvoslása és a pénzügyi stabilitás megőrzése, ne vonjanak maguk után szanalási eljárást.
- 102 Ezen elemzés keretében a Bizottság többek között a vitatott határozat (132) preambulumbekzdésében, valamint (101)–(110) preambulumbekzdésében azt is megvizsgálta, hogy a szerkezetátalakítási tervben előírt tehermegosztási intézkedések megfelelőek voltak-e ahhoz, hogy a nyújtott támogatás összegét a BMPS feltőkésítésére irányuló cél eléréséhez szigorúan szükséges minimumra korlátozzák.
- 103 Ezzel szemben a Bizottságnak nem kellett megvizsgálnia, hogy az Olasz Köztársaság által elhatározott ezen tehermegosztás önmagában sértette-e A. Braesch és társai azon jogait, amelyek állításuk szerint az uniós jogból vagy a nemzeti jogból erednek. Az ilyen jogsértés ugyanis, még ha bizonyítást is nyerne, nem magából a támogatásból, annak tárgyából vagy elválaszthatatlan elemeiből ered, hanem – amint az a jelen ítélet 81. pontjából kitűnik – az e tagállam által annak elérése érdekében hozott intézkedésekből, hogy a Bizottság az előzetes vizsgálati szakasz végén az említett támogatást engedélyező határozatot hozzon.
- 104 E körülmények között, még ha valamely harmadik személy úgy is véli, hogy őt érintik a valamely tagállam hatóságai által egy vállalkozás szerkezetátalakításával összefüggésben elfogadott intézkedések, az a tény, hogy ezen intézkedések állami támogatás nyújtását igénylő szerkezetátalakítási terv keretébe illeszkednek, következésképpen e tagállam bejelenti a Bizottságnak e támogatásokat annak érdekében, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén az említett támogatások jóváhagyását kérje, nem ruházza fel ezt a harmadik felet a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja szerinti „érdekelt fél” minőséggel az említett intézmény által az EUMSZ 108. cikk alapján folytatott eljárás keretében. Ilyen esetben, ha az említett harmadik személy úgy véli, hogy az ilyen intézkedések elfogadása miatt az érintett tagállam megsértette az uniós jogot, az e tekintetben kizárólagos hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság előtt kell ezen intézkedések jogszerűségét vitatnia, mivel e bíróságnak van lehetősége, sőt ha végső fokon

határoz, e bíróság köteles arra, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljon a Bírósághoz szükség esetén annak érdekében, hogy az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése vagy érvényessége vonatkozásában kérdést terjessen elé.

- 105 Márpedig a jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 66. pontjában már megállapításra került, A. Braesch és társai nem állítják, hogy érintik őket a szóban forgó támogatások, amelyeket egyébként nem is vitatnak, sem azt, hogy azok az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásoknak” minősülnek, sem pedig azt, hogy e támogatások az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetők, hanem azt állítják, hogy a vitatott határozatban említett tehermegosztási intézkedések érintették negatívan őket, amelyeknek az uniós joggal való összeegyeztethetősége – amely az első fokon előterjesztett keresetük alátámasztására hivatkozott jogalapok tárgyát képezi – szerintük komoly kétségeket vet fel, amelyek miatt a Bizottságnak hivatalos vizsgálati eljárást kellett volna indítania.
- 106 Mindazonáltal, amint az a jelen ítélet 69–80. pontjából kitűnik, e tehermegosztási intézkedések tisztán nemzeti intézkedések, amelyeket az Olasz Köztársaság saját felelősségére jelentett be, és amelyeket így nem a Bizottság írt elő, és amelyek tehát jogilag elkülönülnek a szóban forgó támogatásoktól, mivel ezen intézmény azokat kizárólag ténybeli körülményként vette figyelembe a vitatott határozat meghozatala céljából. Ennélfogva, amint az a jelen ítélet 104. pontjából következik, kizárólag a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságok feladata az említett intézkedések jogszerűségének a vonatkozó nemzeti jogra és uniós jogra tekintettel történő vizsgálata.
- 107 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az a nemzeti bíróság, amelyhez a szóban forgó tehermegosztási intézkedések jogszerűsége miatt fordulnak, azokat teljes egészében vagy részben azon az alapon megsemmisítené, hogy azok jogellenesek, nem sértené a vitatott határozatot, mivel az nem teszi kötelezővé ezen intézkedéseket, és nem értékelte azok uniós joggal való összeegyeztethetőségét.
- 108 Abban az esetben, ha az említett bíróság arra a következtetésre jutna, hogy az uniós jognak az EUMSZ 267. cikk szerinti esetleges előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyomán a Bíróság által adott értelmezése alapján a szóban forgó tehermegosztási intézkedések teljes egészében vagy részben jogellenesek, az Olasz Köztársaság feladata lenne – amennyiben ez a jogellenesség már nem tenné lehetővé számára, hogy eleget tegyen valamennyi kötelezettségvállalásának a vitatott határozattal megadott engedélynek megfelelően a bejelentett támogatás végrehajtása során –, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján új intézkedéseket jelentsen be, ennek hiányában pedig – amint az a jelen ítélet 84–86. pontjából kitűnik – köteles lenne az e határozat alapján már kifizetett támogatásokat visszatéríttetni.
- 109 Ebből következik egyrészt, hogy ellentétben azzal, amit A. Braesch és társai a Bíróság előtti tárgyaláson állítottak, őket egyáltalán nem fosztották meg a Charta 47. cikkének első bekezdésében biztosított hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogtól, másrészt pedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 40. pontjában tévesen állapította meg, hogy A. Braesch és társai csak a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem révén tudták megvédeni érdekeiket.
- 110 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben ezen ítélet 37., 40., 41. és 58. pontjában megállapította, hogy A. Braesch és társait a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett feleknek” kell minősíteni.

- 111 Következésképpen a Bizottság által a fellebbezésében felhozott egyetlen jogalapnak helyt kell adni.
- 112 Következésképpen a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

- 113 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, ha azt a per állása megengedi.
- 114 A jelen ügyben ez a helyzet a Bizottság által a Törvényszék előtti eljárás során felhozott elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban, amennyiben a Bizottság azt kifogásolja, hogy A. Braesch és társai nem rendelkeznek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett keresetőségi joggal a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem tekintetében.
- 115 Előjáróban meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság helyesen állítja e kifogásban – az Olasz Köztársaságnak címzett vitatott határozat nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második fordulata értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak, mivel nem általános hatályú jogi aktus (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 116 E körülmények között a jelen ítélet 50. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően kizárólag azt kell megvizsgálni, hogy – amint azt a Bizottság az elfogadhatatlansági kifogásában állítja – A. Braesch és társai nem tekinthetők-e úgy, mint akiket e határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első fordulata értelmében közvetlenül és személyükben érint.
- 117 Először is, amennyiben A. Braesch és társai ötödik jogalapjukban az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből és a 2015/1589 rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő eljárási jogaikat kívánják megvédeni, meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 64–110. pontjában kifejtett indokok miatt nem minősülnek az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében „érintett félnek”, illetve az említett rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében „érdekelt félnek”, így e vonatkozásban nem tekinthetők e határozat által közvetlenül és személyükben érintetteknek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése első fordulata értelmében.
- 118 Ebből következik, hogy A. Braesch és társai az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem rendelkeznek keresetőségi joggal az állításuk szerint az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből és a 2015/1589 rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő eljárási jogaik védelme érdekében.
- 119 Másodszor, mivel A. Braesch és társai első négy jogalapjukban a vitatott határozat megalapozottságát kívánják megkérdőjelezni, emlékeztetni kell arra, hogy az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletből (25/62, EU:C:1963:17) eredő ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, amelyre a jelen ítélet 51. és 54. pontja hivatkozik, az említett felek ilyen esetben csak akkor hivatkozhatnak arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első fordulata értelmében e határozat őket személyükben érinti, ha az említett határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ennél fogva az ilyen határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket, ami különösen akkor lenne így, ha a vitatott határozat tárgyát képező támogatás lényegesen érintené piaci helyzetüket.

- 120 A jelen ügyben azonban nem vitatott, hogy A. Braesch és társai nem állítják, hogy a vitatott határozat bármilyen hatást gyakorol a piacon fennálló versenyhelyzetükre, hanem lényegében annak előadására szorítkoznak, hogy egyrészt levelet küldtek a Bizottságnak, amelyben kifejezésre juttatták e döntésnek a helyzetükre gyakorolt negatív hatását, másrészt pedig, hogy az említett határozat, amikor a (32) preambulumbekzdésében és az e bekezdéshez fűzött 35. lábjegyzetben a BMPS alárendelt hitelezőit érintő, a szerkezetátalakítási tervben foglalt tehermegosztási intézkedéseket ismerteti, utal a megtámadott ítélet 2. pontjában említett, FRESH-eszközökre vonatkozó, haszonélvezeti jogot alapító szerződésre.
- 121 Márpedig e körülmények egyáltalán nem bizonyítják, hogy A. Braesch és társai olyan ténybeli helyzetben vannak, amely a címzetthez hasonló módon egyéníti őket, mivel a vitatott határozatban említett tehermegosztási intézkedések őket mint pénzügyi eszközök tulajdonosait ugyanolyan módon érintik, mint az ugyanezen intézkedések által érintett összes többi eszköztulajdonost. E tekintetben A. Braesch és társai által többek között a Bíróság előtti tárgyaláson előadottakkal ellentétben nincs jelentősége annak, hogy ezen egyéb pénzügyi eszközöktől eltérően, a FRESH-instrumentumokat, a maguk részéről, nem említi kifejezetten a 237/2016. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet.
- 122 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően önmagában az a tény – feltéve, hogy bizonyítást nyer –, hogy A. Braesch és társai aktív szerepet játszottak a Bizottság által lefolytatott előzetes vizsgálati szakaszban, nem elegendő annak megállapításához, hogy a vitatott határozat személyükben érinti őket, mivel nem bizonyították, hogy az e határozat tárgyát képező támogatás lényegesen érintette a piacon fennálló helyzetüket (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 123 Ebből következik, hogy A. Braesch és társait nem érinti személyükben a vitatott határozat a jelen ítélet 51. és 54. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében.
- 124 Tekintettel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első fordulatóban előírt feltételek kumulatív jellegére, amelyek szerint valamely személyt a megsemmisíteni kért jogi aktusnak közvetlenül és személyében egyaránt érintenie kell, az, hogy e feltételek egyike valamely felperes esetében nem teljesül, azzal a következménnyel jár, hogy a felperes által e jogi aktus ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlannak kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76. pont; 2019. december 4-i Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo kontra Bizottság ítélet, C-342/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:1043, 37. pont).
- 125 Ebből következik, hogy A. Braesch és társai nem rendelkeznek kereshetőségi joggal a vitatott határozat megalapozottságának vitatása érdekében.
- 126 Következésképpen helyt kell adni a Bizottság által első fokon felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak annyiban, amennyiben ez utóbbi azt kifogásolja, hogy A. Braesch és társai nem rendelkeznek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett kereshetőségi joggal a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem tekintetében.
- 127 Következésképpen az első fokon előterjesztett keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 128 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 129 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 130 A jelen ügyben, mivel A. Braesch és társai pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a Törvényszék előtti eljárásban és a jelen fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2021. február 24-i Braesch és társai kontra Bizottság ítéletét (T-161/18, EU:T:2021:102) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság az Anthony Braesch, a Trinity Investments DAC, a Bybrook Capital Master Fund LP, a Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP és a Bybrook Capital Badminton Fund LP által az SA.47677 (2017/N) – Olaszország, a Banca Monte dei Paschi di Siena új támogatása és módosított szerkezetátalakítási terve – állami támogatásról szóló, 2017. július 4-i C(2017) 4690 final bizottsági határozat megsemmisítése iránt első fokon előterjesztett keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 3) **A Bíróság Anthony Braescht, a Trinity Investments DAC-ot, a Bybrook Capital Master Fund LP-t, a Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP-t és a Bybrook Capital Badminton Fund LP-t kötelezi a saját költségeiken felül a Bizottság részéről mind az elsőfokú eljárás, mind pedig a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.**

Aláírások